

Ó, „TE DRÁGA” KLEMENTINA!

Avagy : Egy késői „utazás” a Mezőkövesdi repülőtérre

2012 decemberében módomban állt megtekintennem a Mezőkövesdi repülőtérrel, amely egykor a Varsói Szerződés tartalék repülőtere volt. A Magyar Honvédség Repülő Csapatai szintén igénybe vették, amikor a repülőtereik futópályái felújítási munkák miatt éppen zárva voltak.

**Nézet a futópálya 23-as, mezőkeresztesi végéről Mezőkövesd felé, tengelyvonalba.
Vajon hányan és hányszor „szúrhatták be” itt a „gázt” felszállás végrehajtásához?**

A futópálya végére vezető Alfa gurulóút. Nem tűnik valami szélesnek annak a tudatában, hogy itt valamikor nagyméretű szállítógépek is közlekedtek...

A futópályával párhuzamosan elhelyezkedő gurulóút (a „Piros”), amely az Alfa gurulóút folytatása, kb. 20m széles. Messze, a láthatatlan távolban van a Torony, és még messzebb az állóhelyek, amerre haladunk...

A repülőtér közepén található a repülőtér főépülete az irányítótoronnyal a tetején. Legalábbis mindaz, amely megmaradt abból...

**Az egykoron nagyon-nagyon fontos, és ennek megfelelően őrzött bejárat.
Amint láthatjuk, a Természet idővel legyőz minden emberi hatalmat...**

**Az épületnek nem csak a Természettel kellett megküzdenie, hanem azokkal az „emberekkel”
is, akik vinni akartak minden mozdíthatót és mozdíthatatlant. Itt aztán tényleg
megvalósult „A múltat végképp eltörölni...” eszméje – kicsit visszaütve...**

**A Torony bejáratától kifelé tekintve ez a látvány tárul elénk. Csak a falak maradtak meg...
A távolban a hosszú gurulóút csíkja, és amögött messze a sokat megélt futópálya.**

Ez volt a magyar sorállományú legénység hálószobája a toronyépület emeleti részén. Itt helyezkedtek el egykor az emeletes vaságyak; és itt szőtték a fiúk a gondolatokat, hogy hogyan is mennek majd eltávra Mezőkeresztes felé az erdő szélén a szolgálati kerékpárral. (A kerékpár rendszámmal volt ellátva; és nem sokáig bírta, hogy nem csak egy katona ült egyszerre rá...)

**Az irányítótorony alatti „kerengő” ma. A Torony külső részén már vakolat sincsen.
A bontott téglák pedig jó szolgálatot tehettek a környéken valahol...**

A Torony másik oldala. Úgy tűnik, vittek innen is mindent, ami vihető.

**Az erdő mögötti részeken két szép nevű – és szép – magyar település helyezkedik el:
balra Mezőkeresztes, jobbra Szentistván. A repülőtér hivatalos főbejárata
Szentistván felé esett, amely településen laktanyaépületek is voltak.**

**Az irányítótorony, illetve annak a maradványa.
Oda felmenni már nem lehetséges, mert a vaslépcső is hiányzik.**

**Látvány a toronyépületből. Balra, a gurulótút végén a repülőgép-állóhelyek
nagy területe tűnik fel. Jobbra, messze a futópálya.
Volt itt egykor dübörgés...
A föld alól felszálló repülőgépek esete pedig csak mesebeszéd...**

A Toronytól kivezető utak és a futópálya mezőkeresztesi végére vezető gurulóutak látványa. A szovjet „oldal” a futópályán túl volt, oda magyar katona nem mehetett, az odavezető utakon szovjet őrség állt, de a szovjet repülőgépek is ezen – a magyar – oldalon álltak.

Az épületből lefelé menet a lépcsőház és az abból nyíló helyiségek látványa...

A „pincében” volt elhelyezve a távolkörzeti irányítóközpont, azzal a jól ismert táblával, amelyre kiskatonák rajzolták fordított írással az egyes repülőgépek adatait. Az ablak nélküli helyiséget teljesen kiürítették, és most olyan sötét volt ott, hogy nem tudtam fényképet készíteni.

In memoriam Klementina...

A névadó Klementina egyébként egy közeli tanya neve, amely ma is létezik a repülőtértől északra, ahová a 3-as útról lehet lefordulni Mezőkövesd fele mene utu.

A hajózók készütségi épületének a bejárata. Innen kellett kiszaladni a repülőgépekhez riadó esetén. Az épület az állóhelyekhez közel, a repülőtér mezőkövesdi vége felé helyezkedik el.

A készültséget adott hajózók szobái. Itt nem csak szovjet, hanem időnként kecskeméti, pápai és taszári magyar repülőgép-vezetők is „várták” egykor a parancsot.

A mezőkövesdi repülőgép-állóhelyek területe. Itt álltak egykor az ide települt magyar MiG-ek, valamint a legkülönbözőbb szovjet vadász-, bombázó- és szállítógépek.

Rendszeresen erről a repülőtérrel történt a Magyarországon ideiglenesen állomásozott szovjet déli hadseregcsoporthoz az állományának a cseréje. Az Ország legkülönbözőbb részeiről vonattal szállították ide a katonákat, majd innen Aeroflot-festésű „utasszállító” repülőgépekkel utaztak haza. Többnyire Tu-134-es és Tu-154-es gépekkel. A legnagyobb repülőgéptípus az Il-62 volt.

**Látvány a futópálya 05-ös, mezőkövesdi vége felől. Innen irány egyenesen a Szovjetunió!
A futópálya 3500m hosszú és 80m széles. Kicsit porlad, de nem tűnik menthetetlennek.**

Amint az történelmi távlatból tekintve mára már kiderült, a szovjet csapatok itt állomásozása valóban ideiglenesnek bizonyult! (Csak az a kérdés, hogy mit tekintünk ideiglenesnek...)

Annak idején a török fedőnevű szerb nemzetiségű – janicsár – csapatok is „csak” ideiglenesen állomásoztak Hazánkban (150 évig); majd közülük sokan olyan jól érezték itt magukat, hogy az osztrák „felszabadító” támadás után itt is maradtak a Duna mentén, a Csepel szigeten és Szentendre környékén. (Forrás: Katona Tamás történész, Duna TV.)

A Taszáron és a környékén állomásozott amerikai csapatok előtt pedig le a kalappal, mert tényleg csak a legszükségesebb ideig állomásoztak Hazánkban!

Azt pedig csak remélni tudom, hogy egyetlen egy politikai oldal sem fog soha többé Magyarország területére idegen, akár NATO fedőnevű – pl. román, szlovák stb. – csapatokat „behívni”, még „rendfenntartási” ürüggyel sem... Mint tudjuk, a remény hal meg utoljára...

**A fényképeket és az összeállítást készítette:
Mészáros András**